

Gelukskusjes

Met de geboorte van Siem is het geluk compleet. Grote zus Liz geniet elke seconde van hem en is een geboren mama. Het was dan ook een groot feest om Siem te versieren met onze kusjes!

Evelien de Groot-Verhofstadt

‘Heeft jouw baby twee verschillende oma’s?’

Zo luidde de oproep van WIJ op Facebook voor TROTS, hét magazine voor oma’s. De reacties stroomden binnen!

Sanne “Onze dochter heeft twee lieve oma’s die oppassen, knuffelen én verwennen.”

Krustel “Mijn schoonmoeder mijd ik zoveel mogelijk, de bemoelial.”

Linda “Het leeftijdsverschil tussen de oma’s is 20 jaar. Dus dat merk je in alles.”

Kim “Hier ook grote generatieverschillen, met een oma van 57 en één van 78.”

Carola “Onze kinderen hebben vijf oma’s en drie opa’s. We zijn gezegend!”

COLUMN Katja

Error

Ik doe mijn jas aan, tas om, deur op slot. Tot dusver gaat het goed. Ik loop de straat over, doe mijn fiets van het slot en ... niks! Ik ben gestopt met denken! Waar ging ik ook alweer heen? Het kan zomaar voorkomen dat ik een aantal seconden geconcentreerd in de verte staar. Oh ja! De tandarts. En dan het volgende: welke kant moet ik dan ook alweer op? Al in een vroeg stadium van mijn zwangerschap had mijn brein besloten het rustiger aan te doen, maar er viel nog mee te leven. Ik kon er zelfs wel hoofdschuddend om lachen. Maar nu ik nog een paar maandjes moet, schijnen mijn hersenen er helemaal mee te willen stoppen. Soms pruttel ik alleen nog wat geluiden om uit te beelden wat ik bedoel. Tot vermaak van de aanstaande vader trouwens ... Voorbeeld? Flosdraad. Ik vroeg laatst of Sebas het me wilde aangeven. Ik kwam niet verder dan mijn handen voor mijn mond heen en weer te bewegen en een squeekey geluid te maken. Het werkte wel. Mijn woordenschat is op een dramatisch dieptepunt beland, niet zo handig voor mijn werk. Ik moet bekennen dat ik van jongs af aan al graag de touwtjes in handen heb. Ver voordat iets ertoe doet, wil ik al weten wat, wanneer en hoe lang. Plannen, vooruitkijken, weinig flexibel moet ik toegeven. En ik ben me ervan bewust. Het was zelfs zo erg dat het er deels voor zorgde dat ik het even rustiger aan moest doen. En toen werd ik zwanger. En nu doen mijn neuronen waar ze zelf zin in hebben. Ik moest er even aan wennen, maar eigenlijk vind ik het heerlijk. Het kan me allemaal niet zoveel meer schelen. Als ik iets vergeet, zal het wel niet zo belangrijk zijn, toch? Zolang ik boodschappenlijstjes meeneem (zonder is al een paar keer fout afgelopen), afspraken structureel in mijn agenda noteer en per dag bekijk wat ik moet doen, leef ik op dit moment een relaxed leventje. Nu proberen vast te houden als die kleine er is ...

KATJA (32, FREE-LANCE JOURNALISTE) IS ZWANGER VAN HAAR EERSTE KIND. ZIJ WOONT SAMEN MET JEUGDLIEFDE SEBAS.

